

ΠΑΙΖΟΝΤΑΣ ΣΤΟ ΧΙΟΝΙ

24 Ιανουαρίου 2024

Ήταν μια μέρα του χειμώνα! Έξω είχε χιόνι, κρύο αλλά και ήλιο. Έβλεπα τόσες μέρες, το χιόνι που κυριαρχούσε στην επιφάνεια της γης, παιδιά με τους γονείς τους να χαίρονται παίζοντας με το χιόνι, κάνοντας χιονανθρώπους, τεράστιες χιονόμπαλες, αγγελάκια και κάστρα. Εγώ όμως δεν μπορούσα με κανέναν να παίξω γιατί οι γονείς μου ήταν στην δουλειά. Ήμουν έτοιμος να κλάψω!! Ξαφνικά όμως άκουσα την πόρτα να ανοίγει. Οι γονείς μου γύρισαν στο σπίτι πιο νωρίς εκείνη την ημέρα. Η μητέρα μου με ενθουσιασμό μου είπε <<Φόρεσε τα ρούχα σου, τα γάντια σου και τα μποτάκια σου και φύγαμε>>. Εγώ απ' τη χαρά μου, ετοιμάστηκα σε ένα λεπτό και βγήκαμε στην αυλή. Εκεί ξεκινήσαμε να παίζουμε χιονοπόλεμο κάτι το οποίο διασκέδασα πολύ αλλά πάνω στο παιχνίδι πέταξα καταλάθος μια χιονόμπαλα στα μούτρα του πατέρα μου. Όμως χαμογελώντας είπε <<Όταν έχεις μικρά παιδιά θα υποστείς και τις συνέπειες >>. Συνεχίσαμε κάνοντας έναν μεγάλο χιονάνθρωπο ίσο με το μπόι μου. Αυτή ήταν μια από τις καλύτερες μέρες της παιδικής μου ηλικίας μαζί με την οικογένειά μου. Είμαι σίγουρος πως θα μου μείνει αξέχαστη.

Γιώργος Πέντας

«Το Δώρο»

Σάββατο 18/11 ήταν η ημερομηνία και ήταν η καλύτερη ημέρα του κόσμου. Όχι επειδή ήταν Σάββατο και δεν είχαμε σχολείο, αλλά επειδή είχα τα γενέθλιά μου. Την περίμενα εδώ και δύο βδομάδες αυτήν την ημέρα. Για αυτό και με το που ξύπνησα στις 7 το πρωί έτρεξα κάτω τις σκάλες με ενθουσιασμό, πέφτοντας μερικές φορές στο δρόμο μου προς την κουζίνα.

Όταν έφτασα στη κουζίνα είδα αυτό που περίμενα, την μαμά μου με μία τούρτα στα χέρια της. Αυτό που δεν περίμενα όμως να δω, ήταν τον πατέρα μου από πίσω της να μου χαμογελά! Ο πατέρας μου δουλεύει και το Σάββατο από πολύ νωρίς το πρωί μέχρι το απόγευμα και έτσι δεν περίμενα να τον δω εκείνη την ώρα. Μόνο και μόνο που πήρε άδεια για να είναι στα γενέθλιά μου με έκανε πάρα πολύ χαρούμενο.

Έσβησα τα κεράκια και φάγαμε την τούρτα και ήρθε η ώρα για να πάρω το δώρο μου. Με φώναξαν λοιπόν έξω για να μου δώσουν το δώρο μου. Εκεί το είδα καλυμμένο με ένα κόκκινο πανί. Τότε μέτρησαν μέχρι το τρία και μου αποκάλυψαν τη μου είχα πάρει. Όταν το είδα πέταξα από την χαρά μου, ήταν ένα ποδήλατο! Ήθελα πάρα πολύ ένα αφού ήμουν το μόνο παιδί της γειτονίας που δεν είχε. Μάλλον θα είδε η μαμά μου πόσο ζήλευα τα αλλά παιδιά κάθε φορά που περνούσε ένας φίλος μου από έξω με το ποδήλατό του. Οπότε και εγώ φυσικά άρχισα να χοροπηδάω από την χαρά μου.

Αυτό που μου άρεσε περισσότερο όμως ήταν πως πέρασα ολόκληρη την ημέρα μαθαίνοντας πως να κάνω ποδήλατο με τον μπαμπά μου. Έτσι είχα την ευκαιρία να περάσω περισσότερο χρόνο μαζί του και απέκτησα το ποδήλατο που ονειρευόμουν εδώ και καιρό!

Σαλακίδης Κων/νος Β2

Η πρώτη ημέρα των καλοκαιρινών διακοπών.

24 Ιανουαρίου 2024

Ήταν μια ηλιόλουστη καλοκαιρινή μέρα, αλλά αυτή η μέρα ήταν πιο ξεχωριστή απ' τις άλλες. Ήταν η μέρα που θα πήγαινα διακοπές με την οικογένειά μου στην Κομοτηνή, στην πόλη που έχω τόσες αναμνήσεις από την παιδική μου ηλικία.

Τέλος πάντων, πρωί πρωί φτιάξαμε τις βαλίτσες μας και στις 8:00 ξεκινήσαμε με το αμάξι. Η διαδρομή ήταν σχετικά μεγάλη, περίπου 4 ώρες, όμως πέρασαν γρήγορα γιατί με τον αδερφό μου κάναμε διάφορα πράγματα όπως να συζητάμε και να κοιμόμαστε για λίγο γιατί ξυπνήσαμε νωρίς. Και ενώ κοιμόμουνα άκουσα τη μαμά να μου λέει « Θωμά ξύπνα, φτάσαμε !». Εκείνη τη στιγμή η χαρά μου ήταν απερίγραπτη! Κατευθείαν πήρα τα πράγματα μαζί με τον αδερφό μου και πήγαμε στην παραλία με τους γονείς μας. Προσπαθούσαμε να βρούμε σημείο για να στήσουμε την ομπρέλα και τελικά βρήκαμε ένα πολύ κοντά στη θάλασσα. Έπειτα ο μπαμπάς μου έστησε την ομπρέλα και πήρε από την τσάντα της παραλίας το αντηλιακό. Αφού πασαλειφτήκαμε με αντηλιακό, είμασταν έτοιμοι να βουτήξουμε. Μόλις βουτήξαμε η χαρά μας ήταν τόσο μεγάλη που είπαμε και τους γονείς μας να έρθουν μαζί μας για να είμαστε όλοι μαζί. Κολυμπούσαμε για ώρες σε αυτά τα ζεστά και κρυστάλλινα νερά της θάλασσας. Αυτήν ήταν μια από τις ωραιότερες στιγμές της ζωής μου.

Τοίκος Θωμάς

Παιχνίδια στην θάλασσα, κάτω από τον ήλιο.

Σε αυτήν την φωτογραφία είμαι εγώ και η οικογένεια μου μαζί με τον ξάδελφό μου κάτω από τον καυτό ήλιο της Λύμνου. Θυμάμαι ήταν η πρώτη φορά που είχαμε πάει διακοπές όλοι μαζί και στην φωτογραφία φαίνεται να παίζουμε στην θάλασσα. Πιο συγκεκριμένα εγώ με τον ξάδελφό μου και οι μαμάδες μας προσπαθούμε να βουτήξουμε κάτω από το νερό τους μπαμπάδες μας, χωρίς αποτέλεσμα, καθώς οι μπαμπάδες ήταν πολύ πιο μεγαλόσωμοι από ότι είμασταν εμείς. Εκείνη την μέρα παίξαμε διάφορα παιχνίδια μέσα στην θάλασσα όπως βόλλευ, πόλο καθώς και παιχνίδια με βουτιές κάτω από την επιφάνεια της θάλασσας. Δεν σταματήσαμε όμως εκεί!

Παίξαμε και στην άμμο, φτιάχνοντας πυραμίδες και φυσικά γίναμε θέαμα σε όλη την παραλία, καθώς όλοι οι περαστικοί έβγαζαν φωτογραφίες. Επιπλέον παίξαμε ρακέτες, beach volley και ποδόσφαιρο. Εγώ με τον ξάδελφό μου το είχαμε καταευχαριστηθεί, αλλά δεν ήμασταν οι μόνοι! Οι γονείς μας διασκέδαζαν ^{το ίδιο} ~~επίσης~~ όπως κι εμείς.

Εκείνες οι διακοπές μόλις έφτασαν στο τέλος τους, άφησαν όμορφα και ευχάριστα συναισθήματα σε όλους μας. Και ήταν οι πιο ξεχωριστές διακοπές για 'μένα, γιατί είχα παρέα τον ξάδελφό μου κι αυτός είχε εμένα. Στο παρελθόν συνηθίζαμε να πηγαίνουμε ξεχωριστά διακοπές και δεν είχαμε παρέα, αφού είμαστε και οι δύο μοναχοπαίδια.

Συνοψίζοντας, αυτή η φωτογραφία θα μου μείνει αξέχαστη και χαραγμένη για πάντα στην μνήμη μου, γιατί από εκείνο το καλοκαίρι μέχρι και σήμερα πηγαίνουμε όλοι μαζί διακοπές και είναι δέκα φορές πιο διασκεδαστικές, αφού έχουμε παρέα ο ένας τον άλλο, μικροί και μεγάλοι!

Χριστίνα
Συνοθεορίδη

ΤΟ ΠΟΔΗΛΑΤΟ ΤΟΥ ΞΑΔΕΡΦΟΥ ΜΟΥ

24 Ιανουαρίου 2024

Μια μέρα μέσα στην Άνοιξη αρχίσαμε εγώ με την οικογένειά μου πάμε στο βουνό για camping. Πήραμε τα πράγματά μας και αρχίσαμε για το βουνό. Στον δρόμο εγώ και ο ξάδερφός μου κοιτούσαμε έξω από το παράθυρο του αυτοκινήτου τα δέντρα και γενικά την φύση. Μόλις φτάσαμε ξεφορτώσαμε και στήσαμε τις σκηνές μας. Καθώς τις στήναμε πέρασαν κάποιοι ποδηλάτες. Ανάψαμε φωτιά και καθίσαμε όλοι γύρω της. Είπαμε τρομακτικές ιστορίες, φάγαμε και ξαπλώσαμε. Καθώς προσπαθούσα να κοιμηθώ ο ξάδερφός μου με ρώτησε.

-Εσύ έχεις ποδήλατο?

-Ναι, γιατί ρωτάς?

-Όλοι οι φίλοι μου έχουν ποδήλατο αλλά ο μπαμπάς μου λέει ότι δεν έχουμε αρκετά λεφτά για να πάρουμε ένα.

-Μπορώ να σου δώσω το παλιό μου.

-Αλήθεια?

-Ναι, αλλά τώρα πάνε για ύπνο.

-Είσαι ο καλύτερος ξάδερφος.

Την επόμενη μέρα του έδωσα το ποδήλατο και δεν σταμάτησε να κάνει μέχρι το βράδυ.

-Αποστολίδης Αλέξανδρος

Ένας νέος φίλος

Κωνίνα Ρ.

Ήταν παραμονή Πρωτοχρονιάς και εγώ με την οικογένειά μου ήμασταν κατενθουσιασμένοι. Μόλις ξυπνήσαμε το πρωί, τα πάντα ήτανε κάτασπρα, είχε επιτέλους χιονίσει. Εγώ με την αδερφή μου λοιπόν, φορέσαμε τα χειμωνιάτικά μας ρούχα και βγήκαμε στην αυλή να κάνουμε έναν χιονάνθρωπο. Στη συνέχεια μας βοηθήσανε και οι γονείς μας και ο χιονάνθρωπος έγινε τέλειος.

Είχανε περάσει μέρες, βρισκόταν ακόμη εκεί. Η αδερφή μου είχε λατρέψει τόσο πολύ τον χιονάνθρωπο που κάθε μέρα έβγαινε έξω να δει αν έλιωσε και τον αποκαλούσε "φίλο" της. Όμως ήρθαν και οι ηλιόλουστες μέρες. Έτσι, για να μην χάσει η αδερφή μου αυτή την ανάμνηση, πήγαμε όλοι έξω να βρούμε μια φωτογραφία με τον χιονάνθρωπο, μία μέρα πριν λιώσει εντελώς.

στα παιδιά του. Εμείς όμως το είχαμε κα-
ταλάβει. Και η μαμά μου φαινόταν ευτυχι-
σμένη και αγαπούσε και εμένα και τον μπα-
μπά μου. Όρες ώρες απωρώγιατι πήρε αυτή
την απόφαση. Την εικόνα αυτή την έχω φυλ-
λάξει κρυφά στο δωμάτιό μου. Κάθε φορά
που τη βλέπω βουρκώνω. Από χαρά, α-
πό λύπη, δεν ξέρω. Από χαρά ίσως για-
τι ήμουν χαρούμενη κι εγώ και η
οικογένειά μου. Από λύπη ίσως γιατί δεν
θα ξαναδήσω τέτοιες όμορφες οικογενει-
ακές στιγμές. Μάλλον γιατί δεν ΜΠΟΡΟ να
ξαναδήσω τέτοιες όμορφες οικογενειακές
στιγμές. Η φωτογραφία αυτή τραβήχτηκε
πριν από 5 χρόνια. Όταν ακόμη ο μπα-
μπάς και η μαμά αγαπιόντουσαν και
δεν βρίζοντουσαν όλη μέρα. Όταν ακό-
μη δεν είχα χωριστεί από τον αδελφό μου
εξαιτίας τους. Όταν ακόμη είμουν χα-
ρούμενη. Αλλά έτσι είναι η ζωή, σαν ένα
παιχνίδι ποδοσφαίρου. Κάποιες φορές
κερδίζουμε την μάλα και κάποιες άλλες
την χάνουμε. Ποτέ όμως δεν πρέπει να στα-
ματήσουμε να την κυνηγάμε.

Τίτλος: "Το ποδόσφαιρο της ζωής"

Στην φωτογραφία αυτή, είναι η οικογένειά μου παίζοντας ποδόσφαιρο. Εγώ είμαι αυτή στην αγκυλιά της μακίας μου και αυτός δίπλα στον μπαμπά μου, είναι ο αδελφός μου, ο Παύλος. Η φωτογραφία τραβήχτηκε στο εξωχικό της γαριάς του μπαμπά μου, στην Νέα Σύχη Σερρών. Εγώ, ο Παύλος, ο μπαμπάς κι η μαμά μου παίζουμε ποδόσφαιρο στον κήπο της γαριάς. Εκείνη η μέρα ήταν η πιο ξεχωριστή και ευτυχισμένη μέρα της ζωής μου καθώς γελούσαμε συνέχεια. Θυμάμαι που ο μπαμπάς μου έσπρωχνε εμένα και τον Παύλο για να μην πάρουμε την μπάλα και μετά αφού μας στροβίλιζε στον αέρα, μας πετούσε στα άχυρα που έτρωγαν οι αγελάδες και ύστερα βρομούσαμε κοτριά. Τάχα έλεγε το 'κανε για πλάκα. Στην πραγματικότητα όμως, το 'κανε ώστε να αφηιδιάσει την μάη να έρθει να μας βοηθήσει για να της βάλει γκολ. Αυτό το έκανε γιατί η μαμά ήταν καλύτερη απ' αυτόν και φοβόταν να μην υτροπιαστεί.

... απίστευτα εύκολα ...
... για τον Νικόλαο ...
... Η γρουπία με τον ...
... πρεσβύτερο ...
... τότε την ...
... και την έχουμε ...
... ρουστά να πω η ...
... εμπειρία που μου έχουν ...

Κωσταντίνος
Παπαθανασίου

B2

24 Ιανουαρίου 2024

Ποι...

...παχυνδίου"

24 Ιανουαρίου 2024

Η πρώτη μου φορά στο γυμναστήριο
 ήρθε το βράδυ ο πατέρας μου
 μαζί με τον αδελφό μου
 αποφασισμένοι και είχαν την
 φωνή ίδια να γλεπες στην
 τούμπα. Αλλά δεν μου το
 ήσαν αλλά μου έσωσαν
 ομαλότητα δεχόμενοι με πρώτα
 ότι θα πάμε για δουλειές
 στην Θεσσαλονίκη. ~~και~~ Έχω
 καρδιά δεν ξέρω που βέναι.
 Αφού φάγαμε στη Θεσσαλο-
 νίκη, καθίσαμε και φηγάμε.

Έχω από ηφα να εισηγήρια
 μετακρίση και απόρια αλλη
 από τη καρδιά μου, ^{δεν είσοσα ση μου} ~~Μην πάμε~~
 στο γηπέδο μεθυσάμε και
 ήσαμε ~~το~~ μετς. ~~Καλούσαμε~~
 φουγάμε και ^{μην} ~~Καλούσαμε~~ ^{μην} ~~Καλούσαμε~~
 αχώνια. Αφού τελίωσε ο αχώνιας
 πήγαμε και βγάγαμε μια φωτο

Μαρίνα

"Η μέρα του παιχνιδιού"

Πριν από δύο χρόνια, είχαμε πάει με τους γονείς μου
όσο χωριό για να φύσουμε με την γιαγιά και τον παππού.

Όταν φτάσαμε απίστευτα έβγαλα την κλάμα και άρχισα
να παίζω με τον παππού μου και με τον κουνιά μου
πασαίωσα. Η γιαγιά επίσης είχε τελειώσει με τα πράγματα

~~και~~ ~~είπε~~ στον παππού να τα φάει. Μόλις τελείωσα

με το ψήσιμο καθίσαμε όλοι να φάμε. Όταν τελείωσα
είπατε να καθίσουμε και για έναν καφέ και φύγει.

Κατευθύνω πήγαμε στο κομμάτι όπου μας είχαν μπει

οι θείοι μου με ~~τους~~ ~~γαδέρους~~ μου. Άρχισα να
παίζω με όσους μαζί κλάκεν επίσης ο θείος μου είχε

πιάσει τις κλακίτες. Παίζαμε μέχρι αργά το βράδι χωρίς
σταματήματα. Η ώρα είχε πιάσει αργά και είπατε να

φύγουμε. Αυτή η μέρα ήταν ^{η καλύτερη} ~~η καλύτερη~~ ~~η καλύτερη~~ ~~η καλύτερη~~

~~η καλύτερη~~

22/11/23

24 Ιανουαρίου 2024

Πόσες αναμνήσεις μου ζυγνάζει αυτή η φωτογραφία. Θυμάμαι όταν ήμουν πολύ μικρή που κάθε χειμώνα που είχε χιονίσει μαζί με τον μπαμπά που φτιάχναμε έναν χιονάνθρωπο. Περιμένα πώς και πώς να χιονίσει μόνο και μόνο για να ζαννά ζήσω εκείνες τις στιγμές.

Που η μαμά έβαζε στο τέρμα Χριστού γεννιάτικη μουσική και εξω έχω και ο μπαμπάς προσπαθούσατε να στηρίζουμε το κεφάλι από τον χιονάνθρωπο. Η μαμά μας κοιτούσε από το παράθυρο γελοία και χόρευε. Θυμάμαι χαρακτηριστικά εκείνη τη στιγμή που πιστεύα πραγματικά ότι είχα στερεώσει το κεφάλι από τον χιονάνθρωπο και εκείνη τη στιγμή έπεσε, σκέτη απογοήτευση.

Όμως όταν τελικά τα καταφέραμε ήταν όλα τόσο όμορφα με τα δαφνάκια στα δέντρα και στο μπαλκόνι που πραγματικά άξιζε όλη την κόπωση και τα παγωμένα χέρια. Εκείνες οι μέρες θα μου μείνουν αξέχαστες!!!

Αντωνία Λαγονοπούλου

Οι σκέψεις μου για το παρελθόν και τα χρόνια που βίχησα στον κόσμο των ανήλικων
 Έχωνα αρκετές ανήλικες φίλες και καλούς άντρες για το παρελθόν. Πως πήγε η πορεία
 μου μέσα στο σχολείο; Πως έφαθα να διαβάσω; Να παίξω; Να συναντήσω; Πως
 ήταν η πρώτη φορά που έχωνα συνάδελφος χωρίς συνθήκες; Κατά τη διάρκεια αλλά
 όχι πολλά. Πως κρατούσα ήρωες; Μπρίτω θ ή θ; Ήθελα να μιλώ; Μάλλον όχι. Ή να
 τύπω θυμολογία! Βοηθός μου τότε ήταν ο πατέρας μου. Είχα βγάλε και για αυτο-
 σφραγίδα τότε. Έκταξα ή Γαλαξία; Κατά από τα είδα. Τι ωραία αναμνηστική. Δεν είναι
 σίγουρα αλλά μάλλον αυτό το κομμάτι στη αυτοσφραγίδα, ήταν το κομμάτι που
 έδωθα ως δώρο για τα φίλα που γέμιζα. Μόλις το είδα κάποτε μαζί, το θυμά-
 μαι καλά. Ήταν για το παρελθόν, ανήλικα κομμάτι και με τη πρώτη αντίληψη
 ήθελα! Αρμύρα να κλάι, ήταν από ότι θυμάμαι ήταν δώρο χροιά. Απο φίλοι που
 ως βοηθός μου ήταν ο πατέρας μου κινώντας το κομμάτι από τα όνειρα της
 σέλας ώστε να σταθεροποιηθεί. Την στιγμή που έβαλα συνθήκες πάνω στο
 κομμάτι γυναι. Αχ! πάντως να θυμάμαι σε κίενα τα γενναία χρόνια. Ήνα!

Ολγα-Μαρία Παπαγεωργίου

Ο Χιονάνθρωπος

24 Ιανουαρίου 2024

Στην πρωτοπαρτία είμαι επί με την οικογένειά μου και πτιόχνουμι χιονάνθρωπο.

Πέρυσι τα χριστούγεννα ξύπνησα πριν απ' όλοι το πρωί και βγήκα στο
βάλει. Κοιτάξα έγω από το παράθυρο και είχε πολύ χιόνι. Αποό του ξύπνησα
όλοι, είπαμε χρόνια πολλά ει ανοίξαμε τα δώρα, ντυθήκαμε για να κατίθουμε κάτω
και να παίξουμε με τα χιόνια.

Επί με τα αδέρφια μου παίξαμε με τα χιόνια πριχνοταί ο είναι τον
αίλο κάτω της και παίξαμε ξύλο, ενώ οι γονείς μου προβλαθούσαν να πτιόχουν
χιονάνθρωπο. Μετά από απειή ύπα μου βαρέθηκα, καθίβαμε με τον γονέι μου και
πτιόχναμε όλοι μαζί τον χιονάνθρωπο. Βάλαμε ένα καπότο για μύτη, κάτι νύτρες που βρήκαμε
για κοφφιδ και μερικά ελαδιά που βρήκαμε απ' την αυλή μας τα κάναμε σαν χέρια.

Μόλις τελειώσαμε τον χιονάνθρωπο είδαμε τον μικρό μου αδέρφο να παίρνει
φύρα και να λέπειν κάτω στον χιονάνθρωπο κι όλοι βελάμε στα γέλια. Ήταν πολύ ωραία
εμπειρία και θα μου μιντε αφέχαβτγ.

Γιάννης

φωτογραφίες και φυσικά δεν έλειψε μια οικογενειακή. Την άλλη μέρα πήγαμε και στην Βάρκα να πάρουμε και εα πράγματα μας. Ήσαν μια αξέχαστη εμπειρία με πολύ περιπέτεια, που όμως περσίσαμε τέλεια.

24 Ιανουαρίου 2024

Αναστασία Μαρία Μάμνα

φωτογραφίες και φυσικά δεν έλειψε μια οικογενειακή. Την άλλη μέρα πήγαμε και στην Βάρκα να πάρουμε και εα πράγματα μας. Ήσαν μια αξέχαστη εμπειρία με πολύ περιπέτεια, που όμως περνούσαμε τέλεια.

24 Ιανουαρίου 2024

Αναστασία Μαρία Μάμνα

"Η Θαλάσσια περιπέτεια"

Ψέτος το καλοκαίρι, πήγαμε διακοπές στην Ζάκυνθο. Εκεί έχει πολύ ωραίες παραλίες και βαθιές θάλασσες. Μια μέρα, αποφασίσαμε να νοικιάσουμε μια βάρκα και να πάμε σε διάφορες απομονωμένες παραλίες να κολυμπήσουμε, να δούμε χελώνες καρέτα-καρέτα και να πάμε και σε κάποια άλλα μέρη όπου αξίζει να δεις. Ο μπαμπάς μου, δεν είχε ξαναοδηγήσει βάρκα, οπότε στην αρχή δυσκολεύτηκε λίγο αλλά μετά πήρε το κόλπο.

Πήγαμε στο ναυάγιο, είδαμε μια χελώνα καρέτα-καρέτα και επειδή αγυροβολήσαμε σε μία τέλεια παραλία όπου ήταν μέσα στον βράχο.

Όταν τελειώσαμε το κολύμβησε καθήσαμε να φάμε το φαγητό που είχε πάρει μαζί της η μαμά μου. Σε κάποια φάση, ήρθε ένα μεγάλο κύμα που έσπρωξε την βάρκα και την κολύπησε σε κάθε βράχο. Μετά από ώρα που προσπαθούσαμε να την βγάλουμε, καταλαβαίναμε ότι δεν μπορούμε οπότε πήραμε τηλέφωνο και μας είναι πως θα έρθουν να την πάρουν, αλλά μετά από αρκετή ώρα.

Έτσι αποφασίσαμε να κολυμπήσουμε για να γυρίσουμε πίσω μιας και ήταν πολύ κοντά. Καθώς κολυμπούσαμε έβγαλα πολλές

Μια αξέχαστη μέρα

Ήταν Παρασκευή 19 Μαΐου και είχαμε τελειώσει το σχολείο. Η μαμά είχε ετοιμάσει το τραπέζι και ετοιμαστήκαμε για το μεσημεριανό. Μόλις τελειώσαμε ο μικρός μου αδελφός μου φαινόταν σίεναχωρημένος. Το ρώτησα τι τον προβληματίζει και μου απάντησε ότι βαριέται και δεν έχει τι να κάνει. Τον είπα καταθέσει αν θέλει να βρούμε ξω στον κήπο για να παίξουμε μπάλα. Το δέχτηκε χωρίς καμία σκέψη. Αργότερα μου είπε ότι δεν έχει ιδέα να παίξουμε οι δύο μας καν να πάρω να φωνάξωμε τους θονείς μας και τον άλλον μας αδερφό. Έτσι πήγα και τους φώναξα ότι να έρθουν να παίξουνε. Έτσι το δέχτηκαν με χαρά και ήρθαν στον κήπο τρέχοντας. Έτσι ξεκίνη η μέρα μου έγινε αξέχαστη από την χαρά που φώτισε στα μάτια του αδερφού μου.

Αποστολία
Θεοδωροπούλου

22-11-2023

Πησιάζουν τα Χριστούγεννα και συνήθως τέτοιες μέρες
ήταν κόπαστη η αυλή από το χιόνι. Σίγουρα το χιόνι
κάνει πέντε φορές καλύτερα τα Χριστούγεννα. Παραμονή Χριστού-
γέννων κούρασμένοι από τα κρύγια και πεινασμένοι λόγω
έλλειψης χιονιού ζάλησα στο κρεβάτι μου να κοιμηθώ ελπίσα
πως για κάτι καλό. ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ! επιτέλους, και ζήνωση
με τις φωνές ^{τα} αδερφών μου. Βγήκα έξω τους ευχίκο όλους
καλά Χριστούγεννα και εκεί που πάλω να κάτσω είδα ότι
όλοι τους κοιτούσαν έξω από το παράθυρο πήγα και έχω
να δω από περίεργα, και αυτό που είδα ήταν ότι χιόνισε. Από
κι αν ήταν "Το θαύμα των Χριστουγέννων". Η ημέρα κύλησε
ευχάριστα με χέλια και φωνές. Το απόγευμα αποφασίσαμε να
παίρε στο χιόνι να κάνουμε έναν χιονάνθρωπο, όλη η οικογένεια.
Οπότε αρχίσαμε να βαζέβουμε μεγάλες μπάλες χιονιού για
του τέλει χιονάνθρωπο. Σε λίγη ώρα ήταν έτοιμος. Του
κοιτάσαμε με ενθουσιασμό, ο κατάλευκος χιονάνθρωπος με
την πορτοκαλί μύτη ήταν μπροστοί μας. Δεν του έχω δώσει
ακόρα όνομα, αλλά είναι σίγουρη ότι κάτι θα σκεφτώ. Καλά
Χριστούγεννα σε όλους!

Θεοδώρα.

24 Ιανουαρίου 2024

Μια αποτυχημένη επένδυση

24 Ιανουαρίου 2024

Ήταν ένα φερό μεσημέρι στα μέσα Ιανυαίου. Το θερμοόμετρο έδειχνε πως η θερμοκρασία φερενούσε πως 30° βαθμούς κελσίου, αλλά κανένας από την οικογένειά μου δεν φαινόταν να εννοχλείται, καθώς ήμασταν όλοι απασχολημένοι ετοιμάζοντας τα πράγματά μας για να αναχωρήσουμε για τις διακοπές που περιμέναμε όλο τον χρόνο. Όλοι ήταν πολύ ενθουσιασμένοι και ανυπομονούσαν να ξεκινήσουν με το ταξίδι μας.

Ο πελάτης ενθουσιασμός και προοπτική μας όμως φαντασθηκαν ακίως, όταν πάραμε το ταξίδι από το ξενοδοχείο όπου θα μέναμε για να μας ενημερώσει πως η κράτηση μας είχε ακυρωθεί. Όλη η οικογένεια ήταν απελπισμένη, αλλά αποφασίσαμε να μην ακυρώσουμε το ταξίδι μας, με την ελπίδα πως θα βρίσκαμε ένα διαφορετικό κατάλυμα. Το ταξίδι ήταν αρκετά κορό, γτιάχνοντας έτσι τη διαδότη μας αλλά η αποσπότησή μας επέστρεψε όταν δύο ώρες, αφού είχαμε ψάξει σε όλα τα δημοτά ξενοδοχεία της περιοχής, δεν είχαμε βρει κανένα δωμάτιο.

Ήμασταν έτοιμοι να εγκαταλείψουμε την προσπάθεια και να αναζητήμε προορισμό διακοπών, όταν χτύπησε το τηλέφωνο της μητέρας μου. Τελικά αποδείχθηκε πως το ξενοδοχείο που θα μέναμε αρχικά είχε αρκετά δωμάτια. Ανακουσισμένοι, περάσαμε από το ξενοδοχείο για να ακήσουμε τα πράγματά μας και ακίως μετά πήδαμε συν σίρα. Η φωτογραφία τραβήχθηκε από τη δέια μου και απεικονίζει τα φιδέργια μου ενώ κοιμούνται. Ήταν μια υπέροχη μέρα.

Τσίκο.